

ആദരവ് കൊടുക്കുക തന്നെയാണ് ആദരവ് എടുക്കൽ

ഇന്ന് ഭാഗ്യവിധാതാവായ ബാബ സർവ്വ ഭാഗ്യശാലി കുട്ടികളുടെ വിശേഷമായ ഒരു കാര്യത്തിന്റെ ആദി മുതൽ ഇപ്പോൾ വരെയുള്ള റെക്കോഡ് നോക്കുകയായിരുന്നു. അതേതു കാര്യമാണ്? ആദരവിന്റെ റെക്കോഡ് നോക്കുകയായിരുന്നു. ആദരവ് വിശേഷമായും ബ്രഹ്മണ ജീവിതത്തിലെ ഉയരുന്ന കലയിലേക്കുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്. ആരാണോ ആദരവ് കൊടുക്കുന്നത്, ആ വിശേഷ ആത്മാവ് വർത്തമാന സമയത്തും ജന്മ ജന്മാന്തരങ്ങളിലും അന്യ ആത്മാക്കളിലൂടെ ബഹുമാനം എടുക്കുന്നതിനു പാത്രമായി തീരുന്നു. ബാപ്ദാദയും സാകാര സൃഷ്ടിയിൽ പാർട്ട് അഭിനയിച്ച് ആദികാലം മുതൽ കുട്ടികൾക്ക് ബഹുമാനം കൊടുത്തു. കുട്ടികളെ സ്വയത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരെന്നു മാനിച്ച് കുട്ടികളുടെ മുന്നിൽ സമർപ്പണമായി. ആദ്യം കുട്ടികൾ പിന്നെ ബാബ. കുട്ടികൾ ശിരസ്സിലെ കിരീടമായി മാറുന്നു, കുട്ടികൾ തന്നെ ഡബിൾ പുഷ്പരായി മാറുന്നു. കുട്ടികൾ ബാബയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുവാൻ നിമിത്തമായി തീരുന്നു. ബാബ ആദികാലം മുതൽ ആദരവ് പുലർത്തി, അപ്രകാരം ഫോളോ ഫാദർ ചെയ്യുന്ന കുട്ടികൾ ആദി മുതൽ തന്റെ ആദരവിന്റെ റെക്കോഡ് വളരെ നന്നായി സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരും സ്വയത്തെ പരിശോധിക്കൂ -എന്റെ റെക്കോഡ് ഇതുവരെയുള്ളത് എങ്ങനെയുള്ളതാണ്.

റെക്കോഡിനുള്ള ആദ്യത്തെ കാര്യമാണ് -ബാബയോടുള്ള ആദരവ്- രണ്ടാമത്തെ കാര്യം -ബാബയിലൂടെ ലഭിച്ച അറിവിനോടുള്ള ആദരവ് -മൂന്നാമത്തെ കാര്യം -സ്വയത്തോടുള്ള ആദരവ് -നാലാമത്തെ കാര്യം -ബ്രഹ്മണ പരിവാരത്തിലേതാകട്ടെ, അന്യ ആത്മാക്കളാകട്ടെ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്ന എല്ലാ ആത്മാക്കളെയും പ്രതി ആത്മാവെന്ന ആദരവ്. ഈ നാലു കാര്യങ്ങളിലും സ്വയത്തെ പരിശോധിക്കൂ -എന്റെ റെക്കോഡ് എങ്ങനെയുണ്ട്? നാലു കാര്യങ്ങളിലും എത്ര മാർക്കുണ്ട്? നാലു കാര്യങ്ങളിലും സമ്പന്നമായിരുന്നോ അതോ യഥാശക്തി ചില കാര്യങ്ങളിൽ നല്ല മാർക്കും മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളിൽ കുറവുമാണോ?

ആദ്യത്തെ കാര്യം -ബാബയോടുള്ള ആദരവ് എന്നാലർത്ഥം സദാ ബാബ ആരാണോ എന്താണോ എങ്ങനെയാണോ ആ സ്വരൂപത്തിൽ, യഥാർത്ഥ തിരിച്ചറിവോടെ, സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെ മര്യാദകൾ പാലിക്കണം. ബാബയോടുള്ള സംബന്ധത്തിനോടുള്ള ആദരവ് എന്നാൽ ഫോളോ ഫാദർ. ശിക്ഷകൻ എന്ന സംബന്ധത്തിനോടുള്ള ആദരവാണ് സദാ പഠിപ്പിൽ കൃത്യനിഷ്ഠയും സമയനിഷ്ഠയും ഉണ്ടായിരിക്കുക. പഠിപ്പിലെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും പൂർണ്ണ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുക. സദ്ഗുരു എന്ന സംബന്ധത്തിലെ ആദരവ് എന്നാൽ സദ്ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞയായ ദേഹ സഹിതം ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളെ മറന്ന് ദേഹി സ്വരൂപത്തിലാകുക അതായത് സദ്ഗുരുവിനു സമാനം നിരാകാരി സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുക. സദാ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി പോകുന്നതിനു ഏവർ റെഡിയാക്കുക. അതുപോലെ പ്രിയതമൻ എന്ന സംബന്ധത്തിനോടുള്ള ആദരവ് -ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും ഓരോ സെക്കൻഡിലും ആ ഒരേ ഒരാളിന്റെ പ്രേമത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുക. നിന്നോടൊപ്പമേ കഴിക്കൂ, ഓരോ കാര്യത്തിലും സദാ നിന്നോടൊപ്പം കൂടെ നിൽക്കും..... ഈ വിശ്വസ്ഥത പാലിക്കണം. കൂട്ടുകാരൻ അഥവാ ബന്ധു എന്ന സംബന്ധത്തോടുള്ള ആദരവ് എന്നാലർത്ഥം സദാ തന്റെ ഓരോ കാര്യത്തിലും കൂട്ടുകാരൻ എന്ന അനുഭവം ചെയ്യുക. ഇപ്രകാരം സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെ ബന്ധം ഉറപ്പിക്കുക തന്നെയാണ് ആദരവ്. ആദരവ് എന്നാൽ പറയാറുള്ളതു പോലെ -ഒരേ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല -ബാബ പറഞ്ഞു കൂട്ടി ചെയ്തു. ചുവടിന്മേൽ ചുവടു വച്ചു പോവുക. മന്മത്തും പരമത്തും ബുദ്ധിയിലൂടെ അപ്രകാരം സമാപ്തമാകണം, അങ്ങനെയൊരു വസ്തു ഉണ്ടായിരുന്നേയില്ല എന്നു തോന്നണം. മന്മത്തിനെ അഥവാ പരമത്തിനെ സങ്കല്പത്തിൽ പോലും ടച്ച് ചെയ്യുക എന്നത് സ്വപ്നത്തിൽ പോലും സംഭവിക്കരുത് അതായത് അങ്ങനെയൊന്ന് അവിദ്യയായി തീരണം. ഒരു ശ്രീമത്തു മാത്രം ബുദ്ധിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം -കേൾക്കുന്നതും ബാബയിൽ നിന്ന്, പറയുന്നതും ബാബയോട്, കാണുന്നതും ബാബയെ, നടക്കുന്നത് ബാബയോടൊപ്പം, ചിന്തിക്കുന്നത് ബാബ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ, ചെയ്യുന്നത് ബാബ പറഞ്ഞു തന്ന ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മങ്ങൾ. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് ബാബയോടുള്ള ആദരവിന്റെ റെക്കോഡ്. ഈ ആദ്യത്തെ കാര്യത്തിൽ റെക്കോഡ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സായിരുന്നോ അതോ സെക്കന്റായിരുന്നോ എന്ന രീതിയിൽ പരിശോധിക്കുക. അഖണ്ഡമായിരുന്നോ അതോ ഖണ്ഡിതപ്പെട്ടോ? ഉറച്ചതായിരുന്നോ അതോ മായയുടെ പരിതസ്ഥിതിക്ക് അനുസരിച്ച് ആദരവിന്റെ റെക്കോഡിലും ഇളക്കം വന്നോ? വര സദാ നേരേയായിരുന്നോ അതോ വളഞ്ഞും പുളഞ്ഞുമിരുന്നോ? രണ്ടാമത്തെ കാര്യം -ജ്ഞാനത്തോടുള്ള ആദരവ് എന്നാലർത്ഥം ആദി മുതൽ ഇന്നു വരെ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ട മഹാവാക്യങ്ങളിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കുക -എങ്ങനെ നടക്കും, എപ്പോൾ നടക്കും, നടക്കുക തന്നെ വേണമല്ലോ, സത്യം തന്നെയാണല്ലോ....ഇപ്രകാരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നതിന്റെ അർത്ഥമിതാണ്

-സൂക്ഷ്മ സങ്കല്പ രൂപത്തിൽ സംശയം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇത് ജ്ഞാനത്തോടുള്ള അനാദരവാണ്. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് അല്പകാല മായാജാലം കാണിക്കുന്നവർ അതായത് ബാബയിൽ നിന്നും വഞ്ചിതരാക്കുന്നവരും, ബാബയിൽ നിന്നും ദൂരെ അകറ്റുന്നവരുമായ നാമധാരി മഹാൻ ആത്മാക്കളെ പ്രതിയും പറയുന്നു -സദ് വചൻ മഹാരാജ് എന്ന്. മഹാൻ ആത്മാക്കളുടെയും രചയിതാവായ പരംപിതാവിൽ നിന്നു മുളച്ച സത്യമായ ജ്ഞാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുക അഥവാ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന് സങ്കല്പിക്കുക -ഇതും റോയൽ രൂപത്തിലുള്ള സംശയമാണ് അതായത് അനാദരവാണ്. ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ സ്പഷ്ടതയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്, രണ്ടാമത്തെ പ്രകാരത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മ സംശയത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് -ഇതിനെ അനാദരവ് എന്നു പറയും. ബാബ ഇതൊക്കെ പറയും എന്നാൽ ഇതൊക്കെ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണോ? അതോ ബുദ്ധിമുട്ടാണോ? ഇങ്ങനെയുള്ള സങ്കല്പങ്ങൾ പോലും ഏത് അകുലം നേടിലേക്കു പോകും? ഇതും പരിശോധിക്കുക.

മൂന്നാമത്തെ കാര്യം -സ്വയത്തോടുള്ള ആദരവ് -ഇതിലും ബാബയിലൂടെ ഈ അലൗകിക ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതത്തിൽ അഥവാ ബ്രഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാം ടൈറ്റിലുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതിന്റെയും, അനേകം ഗുണങ്ങളുടെയും കർത്തവ്യത്തിന്റെയും ആധാരത്തിലുള്ള സ്വരൂപത്തിന്റെയും സ്ഥിതിയുടെയും മഹിമകളും -സ്വദർശന ചക്രധാരി, ജ്ഞാന സ്വരൂപം, പ്രേമ സ്വരൂപം, ഫരിസ്ഥ സ്ഥിതി എന്നിവയുടെയും, ബാബ നൽകിയിട്ടുള്ള ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആധാരത്തിലുള്ള ടൈറ്റിലുകളുടെയും അനുഭവം ചെയ്യുക അഥവാ ആ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുക. എപ്രകാരമാണോ അപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കി നടക്കുക. എപ്രകാരം എന്നാൽ ലർത്ഥം ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവാണെന്നും, ഡയറക്ട് ബാബയുടെ സന്താനമാണെന്നും, പരിധിയില്ലാത്ത സമ്പത്തിന്റെ അധികാരിയാണെന്നും മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാനാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി നടക്കുന്നതിനെയാണ് സ്വയത്തോടുള്ള ആദരവെന്നു പറയുന്നത്. ഞാൻ ദുർബ്ബലനാണ്, എനിക്ക് ധൈര്യമില്ല, ബാബ പറയുന്നുണ്ട് പക്ഷെ എനിക്ക് അങ്ങനെയൊന്നാവില്ല, ഡ്രാമയിൽ എനിക്കുള്ള പാർട്ട് തന്നെ പുറകിലാണ്, ഇപ്പോൾ ഉള്ളതൊക്കെ തന്നെ ധാരാളം -ഇപ്രകാരം സ്വയത്തെ പഴിക്കുന്നത് സ്വയത്തോടുള്ള അനാദരവാണ്. സ്വയത്തോടുള്ള ആദരവിന്റെ റെക്കോഡ് എങ്ങനെയുണ്ടെന്നു കൂടി പരിശോധിക്കുക.

നാലാമത്തെ കാര്യം -ആത്മാക്കളിലൂടെ സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്ന ആത്മാക്കളോടുള്ള ആദരവ് -ഇതിന്റെ അർത്ഥമിതാണ് ഓരോ ആത്മാവിനെയും, അത് ബ്രഹ്മണ ആത്മാവാകട്ടെ, അജ്ഞാനി ആത്മാവാകട്ടെ, എന്നാൽ ഓരോ ആത്മാവിനെയും പ്രതി ശ്രേഷ്ഠ ഭാവന അതായത് ഉയർത്തുന്നതിനും മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകുന്നതിനുമുള്ള ഭാവന ഉണ്ടായിരിക്കണം, വിശ്വമംഗളത്തിനുള്ള കാമന ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ ധാരണയോടു കൂടി ഓരോ ആത്മാവിനോടും സമ്പർക്കത്തിൽ വരണം -ഇതാണ് ആദരവ് കൊടുക്കൽ. സദാ ആത്മാവിന്റെ വിശേഷതകളും ഗുണങ്ങളും കാണുക, അവഗുണം കണ്ടിട്ടും കാണാതിരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ ഉയരത്തിൽ തന്റെ ശുഭ വൃത്തി അഥവാ ശുഭ ചിന്തക സ്ഥിതിയിലൂടെ അന്യരുടെ അവഗുണങ്ങളെയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുക -ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് ആത്മാവിനു ആത്മാവിനെ പ്രതിയുള്ള ആദരവ്. സദാ തന്റെ സ്മൃതിയുടെ സമർത്ഥതയിലൂടെ അന്യ ആത്മാക്കളെ സഹയോഗി ആക്കി മാറ്റുക -ഇത് ആദരവാണ്. സദാ താങ്കൾ ആദ്യം എന്ന മന്ത്രം സങ്കല്പത്തിലും കർമ്മത്തിലും കൊണ്ടു വരണം. ഏതൊരാളിന്റെയും കുറവുകളും ദുർബ്ബലതകളും തന്റെ കുറവുകളും ദുർബ്ബലതകളുമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി വർണ്ണിക്കുന്നതിനു പകരം പരത്തുന്നതിനു പകരം ഉൾക്കൊള്ളുകയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം -ഇതാണ് ആദരവ്. ആരുടെയും ദുർബ്ബലതയുടെ വലിയ കാര്യത്തെ ചെറുതാക്കണം, പർവ്വതത്തെ കടുകാക്കണം അല്ലാതെ കടുകിനെ പർവ്വതമാക്കരുത് -ഇതിനെയാണ് പറയുക ആദരവാണ്. ദുർബ്ബലനെ ശക്തിമാനാക്കുക, സംഗത്തിന്റെ നിറത്തിലേക്കു വരുത്, സദാ ഉണർപ്പിലേക്കും ഉത്സാഹത്തിലേക്കും കൊണ്ടു വരണം, ഇതിനെ പറയാം ആദരവ്. ഇപ്രകാരം ഈ നാലാമത്തെ കാര്യവും പരിശോധിക്കുക -ഇതിൽ എനിക്കെത്ര മാർക്കുണ്ട്? മനസ്സിലായോ എങ്ങനെയെന്ന് ആദരവ് കൊടുക്കേണ്ടതെന്ന്. ഇപ്രകാരം നാലു കാര്യങ്ങളിലും നല്ല രീതിയിൽ ആദരവ് നൽകുന്നവർ വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കളിൽ നിന്നും ആദരവ് എടുക്കുന്നതിന് പാത്രമായി തീരും അതായത് ഇപ്പോൾ വിശ്വമംഗളകാരി രൂപത്തിലും ഭാവിയിൽ വിശ്വ മഹാരാജന്റെ രൂപത്തിലും മദ്ധ്യത്തിൽ പുഷ്പ രൂപത്തിലും പ്രസിദ്ധരാകും. വിശ്വ മഹാരാജനാകുന്നതിനു റെക്കോഡും അപ്രകാരമുള്ളതാക്കൂ.

ആദരവ് കൊടുക്കുക എന്നാൽ ആദരവ് എടുക്കുക. കൊടുക്കൽ എടുക്കലായി മാറുന്നു. ഒന്ന് കൊടുത്ത് പത്ത് എടുക്കുക. സഹജമായില്ലേ.

കർണ്ണാടകയിലുള്ളവർ സദാ ബാബയുടെ സ്നേഹമൂർത്തികളാണ്. കർണ്ണാടക ഭൂമി വളരെ സഹജമായതാണ്. ഭാവന കാരണം ഭൂമി ഫലഭൂതമാണ്, അതിനാൽ വൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നുണ്ട്. കർണ്ണാടകത്തിനു സഹജ സന്ദേശം ലഭിക്കുന്നതിനു ഡ്രാമ അനുസരിച്ച് വരദാനമുണ്ട്. വിശേഷ ആത്മാക്കൾ ഈ ധരണിയിൽ സഹജമായി ഉയർന്നു വരും. എന്നാലിനി മുന്നോട്ട് എന്തു ചെയ്യണം. വൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നത് അതിനെ വിധി പൂർവ്വം നടത്തണം. സർവ്വശക്തികളുടെ ആധാരത്തിൽ പാലനയിൽ സദാ മഹാവീരനാകണം. സ്നേഹ

ത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും ബാലൻസ് വയ്ക്കുന്ന വിശേഷത ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതുപോലെ ഭോലാ നാഥനായ ബാബയുടെ നിഷ്കളങ്കരായ കുട്ടികളാണ്. ബാപ്റ്റിസം ഇഷ്ടമാണ്. ഇനി ബാബക്കിഷ്ടപ്പെട്ടവരാകുന്നതിനൊപ്പം ലോകത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ടവരാകണം. ശരി.

അങ്ങനെയുള്ള സദാ ബാബയെ ഫോളോ ചെയ്യുന്ന ആജ്ഞാകാരികളും വിശ്വസ്തരും അനുസരണയുള്ളവരും സദാ മഹാദാനി വരദാനി അതായത് വിശ്വമംഗളകാരി, ഓരോ ആത്മാവിനും ബഹുമാനം കൊടുത്ത് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകുന്ന സദാ ശുഭ ചിന്തക ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റിസമിന്റെ സന്തോഷം നമസ്കാരവും. ഓംശാന്തി.

പാർട്ടികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച

എല്ലാവരും സ്വയത്തെ ഹോളിഹംസം എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ഹോളിഹംസം എന്നാൽ മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ ഉപേക്ഷിച്ച് സമർത്ഥനെ സ്വീകരിക്കുന്നവർ. ആ ഹംസങ്ങൾ പാലും വെള്ളവും വേർതിരിക്കുന്നു എന്നാൽ ഹോളിഹംസം വ്യക്തിയെ ഉപേക്ഷിച്ച് സമർത്ഥനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഹംസങ്ങൾ ഒരിക്കലും കല്ലുകൾ പെറുക്കില്ല, രത്നങ്ങൾ മാത്രമേ ധാരണ ചെയ്യൂ, അതുപോലെ ഹോളിഹംസം സദാ ബാബയുടെ ഗുണങ്ങളെ ധാരണ ചെയ്യുന്നു, ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള അവഗുണങ്ങൾ അതായത് കല്ലുകൾ ധാരണ ചെയ്തില്ല, അങ്ങനെയുള്ളവരെ പറയാം ഹോളിഹംസം അതായത് പവിത്ര ആത്മാക്കൾ, ശുദ്ധ ആത്മാക്കൾ. ശുദ്ധ ആത്മാവിന്റെ ആഹാര വ്യവഹാരങ്ങൾ ശുദ്ധമായിരിക്കും, ഹോളിഹംസത്തിന്റെ ആഹാരവും ശുദ്ധം അതുപോലെ വ്യവഹാരവും ശുദ്ധമായിരിക്കും. അശുദ്ധി ഇല്ലാതാകുന്നു കാരണം ശുദ്ധ ലോകത്തിലേക്കു പോവുകയാണ്. അവിടെ അപവിത്രതയുടെ പേരോ അടയാളമോ ഇല്ല. ഇപ്പോൾ ഹോളിഹംസം ആകുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഭാവിയിൽ ഹിസ് ഹോളിനസ് എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അബദ്ധത്തിൽ പോലും ഒരാളുടെ അവഗുണം ധാരണ ചെയ്യാത്തവർ, സദാ കഴുത്തിൽ ഗുണമാല ഉണ്ടായിരിക്കണം. ശക്തികളുടെ കഴുത്തിൽ മാല കാണിക്കാറുണ്ട്, ദേവതകളുടെ കഴുത്തിലും മാല കാണിക്കാറുണ്ട്. അപ്പോൾ സംഗമത്തിൽ ഗുണങ്ങളുടെ മാല ധാരണ ചെയ്യുന്നവരുടെ ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങളിൽ മാല കാണിക്കുന്നു. ബാബയുടെ ഗുണങ്ങളെ ധാരണ ചെയ്തുകൊണ്ട് സർവ്വരുടെയും ഗുണങ്ങളെ കാണുന്നവരാണെങ്കിൽ ആ ഗുണമാല എല്ലാവരുടെയും കഴുത്തിൽ ഉണ്ടോ? ഗുണമാല ധാരണ ചെയ്യുന്നവർ വിജയമാലയിൽ വരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരിശോധിക്കു മാല ചെറുതോ വലുതോ എന്ന്. എത്രമാത്രം ബാബയുടെയും സർവ്വരുടെയും ഗുണങ്ങൾ സ്വയത്തിൽ ധാരണ ചെയ്യുന്നുവോ അവർക്കു മാത്രമേ വലിയ മാല ധാരണ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കൂ. ഗുണമാല സ്മരിക്കുന്നവർ സ്വയം ഗുണമൂർത്തിയായി മാറുന്നു. ഏതുപോലെ ബാബ ഗുണമൂർത്തിയാണോ അതുപോലെ കൂട്ടികളും സദാ ഗുണമൂർത്തിയാണ്.

2) സദാ കമല പുഷ്പ സമാനം പ്രവർത്തിയിൽ കഴിഞ്ഞ് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് വേറിട്ട് ബാബക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? എത്രമാത്രം വേറിട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവരുടെ വേറിടലിന്റെ ലക്ഷണമായിരിക്കും -ബാബയോട് പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കും. എത്രമാത്രം ബാബക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരായിട്ടുണ്ട്, പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ ലക്ഷണമെന്താണ്? ആരോടാണോ പ്രിയം അവരുടെ ഓർമ്മ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരെ ഓർമ്മിക്കേണ്ടി വരുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവമുണ്ടെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷണം സ്വാഭാവികമായ ഓർമ്മ, പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്നേഹം കുറവാണ്. എവിടെ പോയാലും അവിടെയെല്ലാം ബാബയുടെയും കുട്ടികളുടെയും മലിന മേള തന്നെയായിരിക്കണം. കമ്പൈനായിരിക്കുന്നവർക്ക് പരസ്പരം അകന്നു പോകുവാൻ സാധിക്കില്ല, അപ്രകാരം കമ്പൈന്റെ അനുഭവം ചെയ്യൂ. എവിടെ പോയാലും അവിടെയെല്ലാം ബാബ തന്നെ ബാബ, അങ്ങനെയെങ്കിൽ പറയാം നിരന്തര യോഗി. ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടാകരുത്, മറക്കുക എന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാകണം. ഏതുപോലെ അരകല്പം ഓർമ്മിക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നോ അതുപോലെ ഇപ്പോൾ മറക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടാകണം. ആരു എത്ര തന്നെ മറപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാലും അതിനു സാധിക്കാതെ വരണം. അപ്രകാരം ഉറച്ച് അംഗദ സമാനമായിരിക്കണം. സങ്കല്പ രൂപി നഖങ്ങൾ കൊണ്ടു പോലും മായക്കു ഇളക്കുവാൻ സാധിക്കരുത് -അങ്ങനെയുള്ളവർ ബാബക്കു അതി പ്രിയരാണ്.

3) സേവനത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള വിഘ്നം അഥവാ ടെൻഷൻ വരുന്നതിന്റെ കാരണം -സ്വയത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും ബാലൻസില്ല, സ്വയത്തിൽ ശ്രദ്ധ കുറയുന്നതു കാരണം സേവനത്തിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള വിഘ്നം അഥവാ ടെൻഷൻ ഉണ്ടാകുന്നു. സേവനത്തിന്റെ പ്ലാനിനൊപ്പം ആദ്യം സ്വയത്തിനു പ്ലാനുണ്ടാക്കുക. മര്യാദകളുടെ രേഖകളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യൂ. രേഖക്കു പുറത്തു വന്ന് സേവനം ചെയ്താൽ സഫലത ലഭിക്കില്ല. ആദ്യം തന്റെ ധാരണകളുടെ

കമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കൂ. പരസ്പരം ചേർന്നിരുന്ന് പ്ലാനുണ്ടാക്കുമെങ്കിൽ സേവനം സഹജമായി വൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കും.

4) സദാ സ്വയത്തെ ദീപത്തിൽ ബലിയാടുകുന്ന ഈയാംപാറ്റയെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ഈയാംപാറ്റക്കു ദീപമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഏതുപോലെ ഈയാംപാറ്റകൾ സ്വയത്തെ ഇല്ലാതാക്കി ദീപത്തിൽ ചേരുന്നുവോ അതുപോലെ തന്റെ ദേഹാഭിമാനത്തെ മറന്ന് ബാബക്കു സമാനമായി മാറുന്നതിനെയാണ് പറയുന്നത് സമാനമാകുക അതായത് അലിഞ്ഞു ചേരുക. മുഴുവൻ കല്പവും കടന്നുപോയ കഴിഞ്ഞു, ഇപ്പോൾ സംഗമത്തിനുള്ള വരദാനമാണ് ആരങ്ങനെ ആകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് അങ്ങനെ ആകുവാൻ സാധിക്കും. ഭാഗ്യവിധാതാവ് ഭാഗ്യത്തിന്റെ രേഖ ഇപ്പോഴാണ് വരക്കുന്നത്. ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഭാഗ്യം നേടാം. ശരി. ഓംശാന്തി.

വരദാനം- പേരിന്റെയും പ്രശസ്തിയുടെയും ത്യാഗത്തിലൂടെ സർവ്വരുടെയും സ്നേഹം പ്രാപ്തമാക്കുന്ന വിശ്വത്തിന്റെ ഭാഗ്യവിധാതാവായി ഭവിക്കും:-

ഏതുപോലെ ബാബയെ നാമ രൂപത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടവനെന്നു പറയുന്നുവോ എന്നാൽ ഏറ്റവുമധികം പേരുകളുടെ മഹിമ ബാബക്കാണ്മുള്ളത്, അതുപോലെ നിങ്ങളും അല്പകാല പേരിൽനിന്നും പ്രശസ്തിയിൽ നിന്നും വേറിട്ടവരാകുമെങ്കിൽ സ്വാഭാവികമായും സദാകാലത്തേക്കു സർവ്വർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവരായി തീരും. പേരും പ്രശസ്തിയും വേണമെന്ന ആഗ്രഹത്തിന്റെ ത്യാഗം ചെയ്യുന്നവർ വിശ്വത്തിന്റെ ഭാഗ്യ വിധാതാവായി മാറുന്നു. കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം സ്വാഭാവികമായും നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ സമ്പന്നസ്വരൂപത്തിൽ വരും അതുകൊണ്ട് അല്പകാലത്തെ ഇച്ഛകളോട് അവിദ്യയായി മാറൂ. മൂക്കാത്ത കായ് ഭുജിക്കല്ലേ, അതു ത്യാഗം ചെയ്യുമെങ്കിൽ ഭാഗ്യം നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വരും.

സ്തോഗൻ:-പരമാത്മാവായ ബാബയുടെ കൂട്ടിയാണെങ്കിൽ ബുദ്ധി രൂപിയായ കാല് സദാ സിംഹാസനത്തിലായിരിക്കും.